

Resebrev Nr 113

6 – 15 april 1974

SOFIA

I april 1974 följde jag med på en veckolång resa till Bulgariens vackra huvudstad Sofia, en resa arrangerad av Lunds Studenters Filmstudio, som jag var medlem i under många år. Filmstudion brukade göra resor varje år till olika platser i Europa och där besöka ländernas nationella filmarkiv och få möjlighet se intressanta filmer från morgon till kväll.

För mig var det dock den första resan av detta slag jag deltog i, och väl på plats kom jag så att fascineras av staden och lärde känna trevliga människor, vilket ledde till att jag prioriterade detta senare och i slutändan inte såg så många filmer som flertalet cineaster i gruppen kom att göra

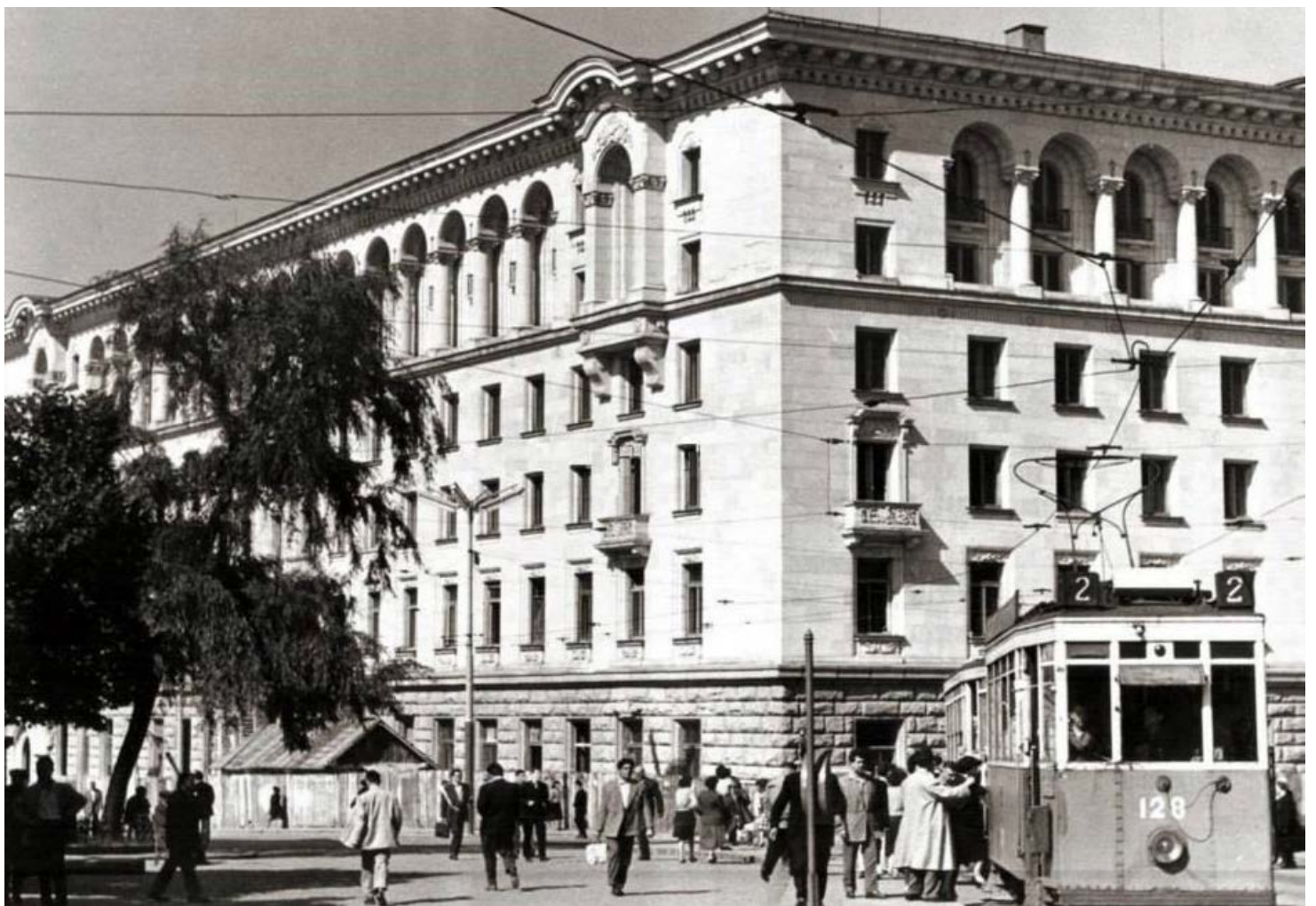

PÅSKFIRANDE I
ALEKSANDER
NEVSKIJ-
KATEDRALEN

BALKAN HOTEL

LARS

BERT

UFFE

OLLE OLSSON

ANDERS & SVEN-ERIK TORHELL

LENNART SPÅNG

ADOLF HERRRLIN

SOFIA

RILAKLOSTRET

Här har säkerligen generationer av studenter bott under årens lopp. Adolf Herrlin som kommer utför trappan är inte bortskämd med några speciella bekvämligheter. Studentlyan innanför är belamrad med böcker, papper och allsköns prylar.

Evige studenten i Lund går på 110:e terminen

YA 18.4.80

Hjärtat i en sann student kan ingen tid förfrysa. Den glädjeeld som här han tänt, hans hela liv skall lysa . . . - Så heter det i den klassiska studentsången "Gamla klang- och jubeltid" som ljudit genom sekler världen över på skilda språk. I Lund sjungs den med speciell känsla av Adolf Herrlin, 76 år och student 1924.

Adolf Herrlin tog inte bara den sk mogenhetsexamen för länge, länge sen. Han är också något av den evige studenten, Sveriges äldsta förmodligen. Sin 110:e termin ligger han i Lund. När han varit inskriven vid universitetet i hundra terminer, fick han fribrev av studentkåren. Han betalar alltså ingen terminsavgift längre, och det tycker han är en fin förmån.

Lundagård är Adolf Herrlins Arkadien. Han har lyssnat till studentsången varje gång man hälsat våren. De åren han hade "civilt" jobb som lärare på folkskoleseminariet i Landskrona pendlade han för att hålla kontakten med Lund.

till sin egen nation som är Kristianstads. Den föddes han in i. Fadern var major vid Wendes regemente.

Att tränga in i Adolf Herrlins studentlya på Bredgatan är inte lätt. Han kommer knappt in eller ut själv för alla böcker, papper och andra prylar som spärar ingången och fyller alla utrymmen. Studiematerial har Adolf Herrlin alltså i rikt mått. Och det behövs. Han pluggar genetik för fulla muggar. När han studiestartade på 20-talet var det med matematik, fysik och kemi som basämnen och så småningom en licentiatavhandling i geologi om röntgenundersökning av mineraler.

sexa på nationen, och den slutade inte förrän fram på morgontimmarna. Men sådana sena övningar backar akademiske Adolf inte ur för. Han är medlem i minst tioalet föreningar som sysslar med astronomi, matematik, fysik, kemi, geologi, genetik och andra discipliner. På kultursidan har han också hängt med så pass att han bl a är hedersledamot i studenternas filmstudio.

De många levnadsåren har inte tyngt Adolf Herrlin, och den gulnade studentmössan bär han lätt på hjässan. Att vara ständig student är för honom en självklar sak. När andra definitivt drog bort från vin och sång till vardagslivets tråk och tvång, återvände Adolf Herrlin gång

GALJA

I april 1974 följde jag med på en veckolång resa till Bulgariens vackra huvudstad Sofia, en resa arrangerad av Lunds Studenters Filmstudio, som jag var medlem i under många år. Filmstudion brukade göra resor varje år till olika platser i Europa och där besöka ländernas nationella filmarkiv och få möjlighet se intressanta filmer från morgon till kväll. För mig var det dock den första resan av detta slag jag deltog i, och väl på plats kom jag så att fascineras av staden och lärde känna trevliga människor, vilket ledde till att jag prioriterade detta senare och i slutänden inte såg så många filmer som flertalet cineaster i gruppen kom att göra.

Vi gav oss av hemifrån Lund i strålände solskensväder **lördagen den 6 april** på morgonen. Det här var rejält många år innan Öresundsbron fanns till, och det var alltid ett krångel att ta sig till Kastrups flygplats. Mamma **Gerd** körde mig till stationen kvart i nio för att jag skulle med Malmötåget kl 9.00. Träffade redan här på stationen filmstudions ordförande och vår reseledare **Lennart Spång** samt en del andra medresenärer, medan övriga deltagare anslöt i Malmö och Köpenhamn. For med flygbussen från Malmö till Kastrup via färjan Limhamn-Drögö – kostnad 14 kronor.

Gruppen samlades på Kastrup klockan 11 för incheckning av bagage – vi fick själva lägga våra väskor på vagnar – och utdelande av biljetter. På bussen hade jag redan blivit bekant med två trevliga tjejer, **Kerstin** och **Kajsa**. Efter att ha passerat passkontrollen på Kastrup träffade jag sedan **Olle Olsson** – välkänd esperantist i Lund och lärarkollega till mamma Gerd, jag visste att han skulle åka med. Dessutom kom vi att på flygplanet sitta tillsammans med **Adolf Herrlin**, den välkände gamle man som var överläggarnas överläggare i Lund, varit inskriven i Lunds studentkår 100 terminer.

Avfärd från Kastrup 12:50, en halvtimme försenad, och jag satt vid fönstret och hade en strålände utsikt över Skåne, Polen, Tjeckoslovakien, Ungern Rumänien och Bulgarien. Bjöds på härliga mackor och te på planet. Mellanlandade i Budapest som verkligen såg underbar ut från luften. Här fick vi lämna planet en halvtimme, och åka buss bort till transithallen. Kom i livligt samspråk med jättetrevliga Kerstin, och vi strosade runt och snackade under uppehållet i Budapest. Flög så vidare söderut, passerade Donau för andra gången och över det bergiga norra Bulgarien, för att så landa i Sofia. En stad som vid första anblicken såg tämligen sliten och ful ut.

Växlade kronor till leva och kom snabbt igenom passkontrollen. Transferbuss till Balkantourists kontor.

Där blev det total förvirring, hotellet vi bokat visade sig vara dubbelbokat, och i stället erbjöds vi inkvartering i privata familjer. Detta tog lång tid att fixa och viss irritation uppstod. Dessutom var det lite jobbigt för mig eftersom man måste hitta en eller flera partners att dela rum med och jag var själv. Men det löste sig, jag blev tillfrågad av en trevlig kille, **Uffe** från Linköping, 30 år och lärare, att dela bostad, och sedan följde ytterligare en kille, **Bert** från Uppsala, med oss.

Gruppens deltagare tog sig nu på egen hand till sina respektive familjeboenden och lämnade sitt bagage, men vi hade avtalat att återsamlas på kvällen på Balkan Hotell för gemensam middag.

Väl där trevlig kväll – lärde bland annat känna jättetrevliga bröderna **Anders** och **Sven-Erik Torhell** från Lund – och god mat. Upptäckte den jättegod bulgariska salladen med getost, shopsha, som jag kom att beställa till varje måltid under veckan.

23:30 lämnade vi restaurangen och for med buss genom stan längs huvudgatan Sultan Tepe, och väl hemma i lägenheten bjöd Uffe vår värd på whiskey. Till sängs kl 01.

Dagen därpå, **söndagen den 7 april**, var fri. Gick upp vid 9 och gav mig ut med Uffe ut på stan. Besökte sovjetarméns monument och besökte därefter stadens mest berömda sevärdhet, Alexander Nevskij-katedralen. Tittade runt i centrum, gick också på arkeologiska museet. Halv 12 träffades vi hela gruppen på turistbyrån, och vi diskuterade hur det fungerat med våra privatboenden. Visade sig att alla var positiva.

Umgicks med Uffes lärarkompisar från Östergötland: **Karin, Annika, Gunilla** och **Lars-Bertil**, liksom skånska vännerna – däribland Lennart, Kajsa, Kerstin och Olle Olson.

På eftermiddagen var jag runt och festade på stan med Uffe, besökte pubar. Råkade sedan komma ifrån varandra och jag blev något vilse. Gick och gick men fann slutligen vägen hem till vårt boende.

Måndagen den 8 april inleddes visningarna på det bulgariska filmarkivet. Gruppen samlades klockan 12 i arkivets lokal på General Gurko-gatan, och under dagen såg jag två fantastiska gangsterfilmer, först ”*Scarface: The Shame of the Nation*” regisserad av **Howard Hawks** från 1932 (en film som **Brian De Palma** gjorde en nyinspelning av 1983); samt **Paul Lenis** legendariska film *Waxworks* från 1924. På kvällen, åt hela gruppen på en mysig pittoresk balkantaverna. Satt tillsammans med Lennart, **Irène**, Kerstin och Kajsa. Chefen för bulgariska filmarkivet var också med, men hans internationella språk var dessvärre endast franska. Åt god lever med shopsha-sallad och vin.

Tisdag 9 april besökte jag universitetet med Uffe och hans östgötska vänner. Hela gruppen skulle egentligen åkt till Rila-klostret i bergen söder om Sofia men det besöket blev uppskjutet på grund av regn. I stället skulle filmvisning inledas redan klockan nio, men vi var först tvungna att byta filmvisningslokal belägen på en helt annan plats, på Elisabeth Yousif-gatan 35 nära Banya Bashi-moskén från 1566. Knepigt att hitta dit, men väl på plats där visades det sig vara en fullständigt ny biograf med namn Sebastopol, lyxig med sköna fåtöljer. 10.15 började **Fritz Langs** ”*Dr Mabuse, der Spieler*” i två delar från 1922. Denna ursprungliga Mabuse-film var verkligen bra, en utsökt skräckfilm.

På eftermiddagen stack jag själv ut och promenerade på stan och letade efter skivaffärer. Köpte en platta med bulgarisk folkmusik för 2,30 Leva. Gick sedan länge länge och började vända åter till filmlokalen när jag hittade jag en välförsedd östtysk musikaffär, gick in och köpte två utsökta album – Beethovens mässa i D-dur (Missa Solemnis) med Gewandhausorchester Leipzig och en skiva med Dvoraks 8:e symfoni. Därefter gick jag till Balkan restaurang och åt en superb middag för 5:50. Shopsha-sallad, soppa, stek, öl och glass. Satt där över en timme, skrev kort hem och övade mig själv på det kyrilliska alfabetet.

Klockan nu 16:50, sitter i parken alldeles invid Iskar-floden och ska snart gå på filmvisning. Just nu kom Uffe och Karin, de hade varit uppe på Vitosha-berget idag, åkt taxi en bit (men det går lika bra med spårvagn nr 5) och sedan vandrat uppe i snön och ätit i en liten by.

Nu 22:30, ligger till sängs efter att ha läst lite i Sofia News, som jag fick på Grand Hotel Sofia igår. Skrivit lite om flygresan i lördags och hört på radio, bland annat Schostakovics andra pianokonsert. Var alltså på film innan ikväll, såg slutet på en gangsterfilm som jag tror hette ”*Mr G*”. Därefter följde en rad franska experimentfilmer från början av 1900-talet. Den jag mest fäste mig vid var en av **Jean Renoir** från 1928, *The Little Match Girl*, om den ihjälfrusna tändsticksflickan (efter **H C Andersen**) med skön musik hörande till.

Dessa filmer avslutades klockan 20, då skulle en ny film visas, ”*Mr Wests sällsamma upplevelser i Bolsjsevikernas land*”, en satirisk sovjetisk film från 1924 av regissören **Lev Kulesjov**. Men jag gick hem istället. Blev dock en dramatisk hemfärd, för plötsligt när jag har passerat en stor gata möts jag av två poliser som gestikulerar vilt och säger att jag brutit mot lagen, gått över gatan på fel ställe. Jag tvingas visa pass, detta studeras noga av dem bägge. Därefter får jag besked att jag ska böta två leva (5:50 kr) vilket jag gladeligen gör. Så fort jag betalat var saken utagerad, jag fick fortsätta gå, nu dock betänkande mina gatuövergångar.

Den 10 april upptäckte Uffe och jag ett jättebra café, i källaren till det kommunistiska universitetet. Där låg Kulturklubben, där man kunde få billigt kaffe och mackor, och det fanns massor av studenter att lära känna, vi trivdes. Vi var där först själva på förmiddagen och sedan träffade vi Uffes östgötska kompisar och tog dem också med dit. Kom i samspråk med tre engelskspråkiga studenter: en kille och två tjejer, men det var bara Uffe och jag som tyckte det var kul, så vi lämnade Kulturklubben efter klockan 15. I stället följde Uffe med mig på nytt till Vitosha-berget, för med

linbanan, toppenkul. Vandrade en stund i det snöiga landskapet innan vi for åter in till stan och hem till vårt boende.

Torsdag 10 april, kväll:

Lärde i kväll känna **Galja (Galina) Dimitrova Krалеva**, mörk underbart söt bulgarisk tjej, 23 år och teknolog. Med ett leende som gör en fullständigt salig. Jag kan bara tala tyska med henne och även det går trögt för henne. Men vad gör det? Blickarna, stämman och kroppskontakten vidarebefordrar en känsla av samhörighet, längtan och värme som vi alla behöver känna för att inte misströsta.

Detta måste vara vändpunkten på den djupa depression som jag hamnat i under våren. Även om vårt förhållande inte blir till något bestående kommer hon att ha betytt mycket för min utveckling och mitt sinnelag.

Träffade henne på en fest som sonen till värden för Karin, Annika, Gunilla och Sven-Bertil ordnade. Uffe och jag hade knappt hunnit komma dit efter dagens lyckade utfärd, innan vi rusade iväg till festen. På vägen köpte vi två flaskor vin i en affär. Kom till festen 19:40 men då var det ännu ingen fest, de andra höll fortfarande på att förbereda sig. Klockan 20 gick vi in i stora rummet där sonen och dennes kompis såg på tv och spelade musik på en bandspelare som de hade köpt i Västtyskland. Våldigt tråkig fest till en början, inga andra gäster. Vi satt och pimplade vin. Men så småningom ökade antal gäster, flera killar och tjejer kom.

Jag kom att sitta bredvid en jättetrevlig engelsktalande tjej, som tidigare varit landslags-simmerska, bland annat tävlat i Linköping 1967 och sedan studerat konst i USA i två år och nu arkitektur i Sofia. Gunilla var också med i samtalet, jag frågade om massor av saker, hur man ska ta sig så högt som möjligt upp på Vitosha etc. och jag fick goda besked. Så började folket dansa lite, amerikansk-engelsk pop. Jag väntade i det längsta, inte så förtjust i att dansa.

Men så upptäcker jag i ett hörn den förtjusande Galja, och vi dansar och lär känna varandra. Och innan vi skiljs åt bestämmer vi träff dagen efter.

Fredag 11 april, klockan är 17.40, jag sitter hemma hos Galja i södra Sofia, i hennes rum. Jag väntar på att hon ska avsluta en uppgift i konstruktion. Helt otypiskt rum för att vara i Bulgarien, lyssnar på engelsk popmusik på skiva och på bandspelare kopplad till en gammal skrutrig radioapparat.

Kom hit efter lite trixande. På grund av rädsla för skvaller fick jag gå hem till hennes lägenhet ett par minuter efter henne själv, och dessförinnan på spårvagnen höll vi inte varandras händer.

Jag är helt bedårad. Beklagat bittert att vår filmstudigrupp far hem till Sverige redan på måndag morgon.

Träffade Galja i dag som avtalat klockan 11 på Donolukov-gatan. Hon var lika vacker och tilldragande som kvällen innan.

Efter att hon handlat lite gav vi oss ut på promenad. Jag berättade om min plan att åter besöka Vitosha-berget i dag (och där träffa Uffe), och efter vissa av språksvårigheter orsakade förvecklingar tog vi spårvagn 6 till ändhållplatsen. Väl där fick vi vänta en halvtimme på buss nr 66 som förde oss upp på Vitosha-berget. Serpentinväg, brant uppför uppför, flera skidåkare for med samma buss. Slutligen framme vid ett högfjällshotell.

Massor av skidåkare farten och skidliftar högre upp på fjället. Snö och kallt samt helmulet. Alltså inget gott vandringsväder. Visserligen hade jag rejäla kängor men Galja var inte alls klädd för tur på fjället. I stället gick vi in på hotellet och käkade. Sallad med ägg och rädisor, kalvstek och öl, betalade för oss båda 5,70 leva. Trevligt.

Vi träffade inte Uffe, förmodligen för att vi kom såpass sent upp på berget, klockan var 13.30, men på bussen tillbaka nerför berget stötte vi på tre andra svenska killar från vår resegrupp.

Spårvagn åter in till centrum och byte till annan linje. Galja gjorde ett telefonsamtal för att förbereda att jag skulle följa med henne hem.

Vi stannade i lägenheten till 20.30, och hon bjöd på hallonvin och kaffe. Men då gick vi hem till en väninna, **Trendafilka (Tedi)** som bodde några kvarter bort från Galja i ett område med studenthus.

Tedi hade en mysig liten lya och var en toppenskön person, trevlig, inspirerande och good-looking. Hon kunde inte tyska, men vi lyckades likväl konversera med hjälp av ett antal språkparlörer, framför allt genom en rysk-tysk sådan (alla ungdomar i Bulgarien lär sig ryska i skolan). Hos Tedi kom också ytterligare två tjejkompisar som dock inte pratade så mycket. Bjuden på vin och kokta målade ägg (det var ju påsktid), och jag stod i centrum för tjejernas intresse och blev otroligt smickrad. De förklarade att de tyckte jag var vacker, och de undrade om mina bröder är lika vackra.

Vid 22.30 beslöt Galja och jag att vi skulle sticka ut och Tedi ville följa med. I väntan på henne fick Galja och jag tillfälle att kyssas. Så ut och tog spårvagnen in till Vasil Kolarov-gatan i centrum med dessa bägge underbara tjejer, Galja med sitt charmerande leende och Tedi med ett sprudlande gott humör.

Hade tänkt promenera en stund, men det hade blivit väldigt kallt så vi beslöt att ta oss hem. Nu uppstod ett missförstånd. Först fattade jag det som att Galja och Tedi skulle ta sig hem själva medan jag kunde promenera hem till mig på Sultan Tepe-gatan. Men nej, de propsade på att jag skulle följa med dem till spårvagnen, och där fick vi stå länge och vänta på nästa vagn.

Bestämde med Galja att vi skulle återses dagen därpå klockan 11 just på denna plats. Så kom spårvagnen och då uppstod en pinsam episod, ity jag uppfattade det som att Galja ville att jag skulle följa med och jag fick en illusion att hon ville ta med mig hem till sig. Men ack nej, så var inte fallet, utan ombord på vagnen undrade tjejerna förvånat varför jag också stigit på, hon hade inga andra tankar.

Därför avstigning allihop vid Ringvägen och bäcken runt stan. Där skulle jag kunna ta en buss som förde mig ända hem. Galja och Tedi eskorterade mig till hållplatsen och lämnade mig där.

Men strax efter upptäcker jag på tidtabellen att sista bussen redan gått vid midnatt. Blev lite förbittrad över detta men bestämde mig raskt för att promenera hem via Ringvägen. Sagt och gjort, nådde hemmet på Sultan Tepe-gatan efter 45 minuter.

Fredagen 12 april, ännu en heldag med Galja, från kl 11 till 20:30. Upp kl 8, dödstrött. Uffe och Bert hade redan gett sig av till filmarkivets visningar på Sebastopol-bion som skulle börja kl 9. Jag fick skynda mig för att också ta mig dit, eftersom vi samtidigt skulle få information av reseledningen om den planerade resan till Rila-klostret på söndag och hemfärden på måndag. Filmvisningen inleddes med gangsterfilmen "*Angels with Dirty Faces*" från 1938, i regi av **Michael Curtiz** och **James Cagney**, och med Cagney och **Humphrey Bogart** i huvudrollerna.

Filmen slutade halv elva och därpå visades **Charlie Chaplins** "*A woman of Paris*" från 1923. Jag hade emellertid stämt träff med Galja klockan 11 på Vasil Kolarov-gatan, så jag måste avvika från filmen. Galja var något försenad men vi tog oss då direkt tillbaka till bion och såg slutet av Chaplin-filmen.

På eftermiddagen promenerade vi runt på stan och jag köpte souvenirer att ta med hem till Sverige.

Åt lunch nere i en källar-restaurang. Underbar stämning mellan oss, hennes ögon oh oh oh.

Avslutade kvällen med att gå på Café Berlin, tydligen mycket populärt ställe. Fick vänta innan vi kom in, och då fick vi dåliga platser. Drack öl och kaffe. Sedan ville Galja hem, vi promenerade via universitetet och Ruskijgatan ner til Clement Gottwald, varifrån hon tog spårvagnen. Jag tog samma väg tillbaka och hem.

Lördag 13 april, åter heldag med Galja. Hon hade föreläsningar på universitetet till kl 11, så vi hade bestämt träff kl 12 i hörnet Vitosha – Patriarch Evtenij-gatan. Hade dessförinnan ätit frukost med Uffe och hans östgötska vänner på stamstället vid universitetet, och köpt souvenirer.

Skaffade biljetter för att gå på en bio som visade "*Melody*", en romantisk brittisk film från 1971 regisserad av **Waris Hussein**, med musik av **Graham Nash**.

På kvällen träffade vi så en annan av Galjas vänninor, **Ljubka**, som jag av någon anledning inte kom att gilla. Fullt på Café Berlin, gick istället på Vitosha Club och drack rumänsk gin. Musik och dans. För hem med buss klockan 23:45.

Söndag 14 april, heldagsutflykt till Rilaklostret. Klostret grundades på 900-talet av **Ivan Rilski**, en eremit kanoniserad av ortodoxa kyrkan, och är en av Bulgariens främsta sevärdheter. Det är beläget på en vacker plats i Rilsriflodens djupa dalgång, 13 mil söder om Sofia. Fantastiskt vacker färd dit, umgicks på bussen med Uffe, Sven-Erik, Anders, Kerstin och Kajsa. Efter klosterbesöket fortsatte vi med hyrd buss ännu en sträcka högre upp i bergen innan vi återvände mot Sofia.

Fruktansvärt regn när vi kom åter från Rila klockan 18. Sprang hem, ty måste hinna packa allting inför morgondagens hemresa, och ändå hinna träffa Galja kl 19. Insåg att jag inte skulle hinna så jag ringde Galja och ändrade tiden till 19:30.

Packade färdigt och det hade också Bert gjort. Han tänkte ta sin resväska till Balkanturist redan ikväll, så jag berättade för honom om bästa sättet att ta sig till Leninplatsen, med buss 72 eller 114 och så spårvagn till Vitosha. Beslutade göra sällskap och jag hjälpa honom med väskan. Fortfarande ösregn.

Fullproppade bussar men extra bussar insatta. Kom likväl försenad ner till Vitosha först 19:50, där jag skulle träffa Galja. Hon väntade vid spårvagnshållplatsen, och var som tur var inte arg. Tog en så spårvagn upp till Leninplatsen, där skildes vi från Bert. Galja hade med sig en skiva med underbar bulgarisk folkmusik som hon gav till mig nu.

På kvällen skulle gruppen ha avskedsmiddag på Balkan Hotel och jag tänkte ta med Galja till den. Hon verkade inte riktigt begripa vad denna avskedsmåltid innebar, nämligen att där var alla gruppens deltagare på plats jämte personalen på bulgariska filmarkivet, och att gruppen abonnerat en hel taverna. Det visade sig vara lite besvärligt att hitta tavernan där vi skulle äta, då Balkan hotell har mängder av olika matsalar. Visade sig vara längst ner i källaren, och där satt redan hela min resegrupp och käkade. Jag gick in, Lennart vinkade glatt åt mig och säger "här finns plats", längst ner i ett hörn.

Då vänder jag mig om och och finner att Galja inte är där. Vänder ut och finner henne väntandes i trappan. Jag förklarar att vi kommit rätt och hon är också välkommen. När vi så stegar in i restaurangen väcker hon väldigt uppseende, många tittar nyfiket efter vem det är som jag har i sällskap med. Längst ner finns två platser lediga, hamnat mittemot Lars-Bertil och Gunilla.

Måndag 15 april. Hemresa till Sverige, upp 6:15, och hemma i Lund klockan 18. Åt frukost med Uffe och ett par andra. Avfärd från hotell Balkan 7:45 för halvtimmes resa till flygplatsen. Fick flygplats bredvid Olle Olsson. Tvingades betala flygplatsskatt, och råkade ut för diverse byråkratiska problem som gjorde att avfärden blev 3,5 timmar försenad. Umgicks med Lars-Bertil, Gunilla och Uffe, samt hade givande samtal med Adolf Herrlin. Satt med Olle Olsson på flyget men sov under hela resan, dödstrött.

Skildes från flertalet resvänner på Kastrup men for flygbuss till Malmö tillsammans med bröderna Torhell samt Kerstin och Kajsa. Tåg Malmö- Lund, och som jag alltid brukade göra efter hemkomst från en resa, nämligen promenerade genom stan hem till Neptunusgatan. Drack lite rosenlikör på kvällen, som jag hade med mig från Sofia. Slut på en fantastisk vecka.

Lars Eklund